ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Νοεμβρίου 1929 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | Ἀριθμὸς φύλλου 407

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Διατάγματα

Περὶ ἐγκρίσεως κανονισμοῦ πραγματογνωμοσυνῶν τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν. 1
Περὶ ἐγκρίσεως κανονισμοῦ πραγματογνωμοσυνῶν Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου Θεσσαλονίκης. 2
Περὶ ἐγκρίσεως κανονισμοῦ δειγματοληψιῶν Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου Θεσσαλονίκης. 3
Περὶ ἐγκρίσεως κανονισμοῦ διατησιῶν Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου Βόλου. 4

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

Περὶ ἐγκρίσεως κανονισμοῦ πραγματογνωμοσυνῶν τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 28 τοῦ νόμου 184, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ νόμου 1863 καὶ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. τῆς 2)11)23 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 184 κλπ.» καὶ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νόμου 3762, δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 11 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐ. ἔ. προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ καὶ Βιοτεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν καὶ ταιαύτην τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἐκρίνομεν τὸν κανονισμὸν πραγματογνωμοσυνῶν τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν, ἔχοντα οὕτω:

Ἄρθρον 1.

Τὸ Ἐπαγγελματικὸν καὶ Βιοτεχνικὸν Ἐπιμελητήριον Ἀθηνῶν ἐπιλαμβάνεται τῆς ἐνεργείας πραγματογνωμοσύνης, συμφώνως τῷ Νόμῳ 3762 «περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1927 Ν. Δ. «περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 21 Ἀπριλίου 1926 Ν. Δ. περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τῶν περὶ Ἐπιμελητηρίων Νόμων ἐπὶ ὑποθέσεων ἀναγομένων εἰς τὴν σφαῖραν τῆς δικαιοδοσίας καὶ τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ, ὁσάκις ζητεῖται αὕτη παρά τινος ἢ ὁσάκις ὁ νόμος ὁρίζει.

Ἄρθρον 2.

Οἱ πραγματογνώμονες λαμβάνονται ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν πραγματογνωμόνων, ὃν κατὰ διετίαν καταρτίζει τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ καὶ Βιοτεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου. Δύνανται ὡσαύτως νὰ προσληφθῶσι καὶ ἔκτακτοι πραγματογνώμονες, ὁσάκις κρίνῃ τοῦτο ὁ Πρόεδρος ἐπιβαλλόμενον, δικαιολογεῖται ὅμως ἡ πρόσληψις αὕτη ἐν τῇ πράξει τοῦ διορισμοῦ.

Οἱ τακτικοὶ πραγματογνώμονες ὁρκίζονται ἐφ' ἅπαξ ἐνώπιον τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, οἱ δὲ ἔκτακτοι ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου.

Ἄρθρον 3.

Ἡ πραγματογνωμοσύνη ἐνεργεῖται παρ' ἑνὸς μέχρι τριῶν πραγματογνωμόνων, οἵτινες ὁρίζονται παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ καὶ Βιοτεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου.

Ἄρθρον 4.

Ὡς πραγματογνώμονες ἀποκλείονται νὰ διορισθῶσιν α) συγγενεῖς μέχρι δ' βαθμοῦ πρὸς τοὺς ἐνδιαφερομένους β) οἱ ἔχοντες ἄμεσον συμφέρον ἐκ τῆς ὑποθέσεως.

Πᾶς ἐνδιαφερόμενος ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ὀνομασίας τῶν πραγματογνωμόνων, πλὴν ἂν πρόκειται περὶ λόγου ἐξαιρέσεως προκύψαντος ἢ γνωσθέντος βραβύτερον ὑποβάλλει δι' αἰτήσεώς του πρὸς τὸν Πρόεδρον τὸν λόγον δι' ὃν ζητεῖ τὴν ἐξαίρεσιν τοῦ πραγματογνώμονος. Ὁ Πρόεδρος ἀποφασίζει ἀμέσως ἐπὶ τῆς ὑποβληθείσης αἰτήσεως.

Ἀποδεχόμενος ὁ Πρόεδρος τὴν αἴτησιν, ὁρίζει διὰ τῆς πράξεως δι' ἧς δέχεται τὴν αἴτησιν καὶ τὸν ἀντικαταστάτην τοῦ ἐξαιρεθέντος πραγματογνώμονος.

Ἄρθρον 5.

Ὁ αἰτῶν τὴν ἐνέργειαν πραγματογνωμοσύνης ὅστις δέον νὰ κέκτηται τὴν νομικὴν ἱκανότητα τοῦ διαχειρίζεσθαι τὴν ἰδίαν περιουσίαν ὑποβάλλει αἴτησιν πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ καὶ Βιοτεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου εἰς διπλοῦν.

Ἡ αἴτησις δέον νὰ περιέχῃ:

α) Τὴν αἰτίαν δι' ἣν ζητεῖται ἡ ἐνέργεια τῆς πραγματογνωμοσύνης.

β) Ἀκριβῆ καὶ σαφῆ σημείωσιν τῶν ἐρωτημάτων, ἐπὶ τῶν ὁποίων οἱ πραγματογνώμονες ὀφείλουσι ν' ἀποφανθῶσι.

γ) Ἐὰν πρόκειται περὶ πραγματογνωμοσύνης ἐμπορευμάτων σημείωσιν τῶν ἐμπορευμάτων ἐὰν θὰ ἐξετασθῶσιν ὑπὸ τῶν πραγματογνωμόνων ἐν συνόλῳ ἢ ἐπὶ τῇ βάσει δείγματος.

Ἐὰν ἡ πραγματογνωμοσύνη πρόκειται νὰ γίνῃ ἐπὶ τῇ βάσει δείγματος, δέον τοῦτο νὰ προσάγηται μετὰ τῆς αἰτήσεως. Ἐὰν τὰ ἐμπορεύματα θὰ ἐξετασθῶσιν ἐν συνόλῳ σημείωσις τῆς θέσεως ὅπου ταῦτα εὑρίσκονται, τῆς ποσότητος, σημείων κλπ.

Ἄρθρον 6.

Ὁ Πρόεδρος ἐντὸς 24 ὡρῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τῆς αἰτήσεως, ἐὰν μὲν θεωρῇ ταύτην ἀπαράδεκτον, ὀφείλει νὰ ἐπιστρέψῃ αὐτὴν εἰς τὸν αἰτοῦντα, μὲ σημείωσιν τοῦ λόγου τῆς μὴ παραδοχῆς τῆς αἰτήσεως, ἄλλως νὰ προβῇ ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ χρόνου εἰς τὴν ὀνομασίαν τῶν πραγματογνωμόνων καὶ εἰς τὴν παραπομπὴν τῆς ἑτέρας τῶν αἰτήσεων εἰς τοὺς πραγματογνώμονας, ὁρίζει ἅμα τὸν χρόνον ἐντὸς τοῦ ὁποίου δέον νὰ γίνῃ ἡ πραγματογνωμοσύνη. Ὁ διορισμὸς τῶν πραγματογνωμόνων καὶ ὁ καθορισμὸς τοῦ χρόνου γίνεται διὰ πράξεως τοῦ Προέδρου καὶ ἀντίγραφον τῆς ὁποίας, μερίμνῃ τοῦ Ἐπιμελη-

τηρ'ου κοινοποιείται είς τὸν αἰτοῦντα καὶ εἰς πάντα ἄλλον ἐνδιαφερόμενον κατὰ τὴν αἴτησιν.

"Αρθρον 7.

Οἱ πραγματογνώμονες, λαμβάνοντες τὴν αἴτησιν, ὁρίζουσι τὴν ἡμέραν καὶ τὸν τόπον τῆς διεξαγωγῆς τῆς πραγματογνωμοσύνης. Ὁ ὁρισμὸς γίνεται διὰ πράξεως γραφομένης κάτωθεν τῆς αἰτήσεως, ἀντίγραφον τῆς ὁποίας κοινοποιεῖται ἐπιμελείᾳ τοῦ ἐνδιαφερομένου εἰς πάντα ἄλλον ἐνδιαφερόμενον ἐφ' ὅσον οὗτος παραμένει ἐντὸς τῆς περιφερείας τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Ἐπιμελητηρίου.

"Αρθρον 8.

Οἱ πραγματογνώμονες κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν ἡμέραν ἐνεργοῦσι τὴν πραγματογνωμοσύνην καὶ ἐρήμην τῶν ἐνδιαφερομένων, συντάσσουσι δὲ τὴν σχετικὴν ἔκθεσιν ἐν ἰδιαιτέρᾳ αὐτῶν διασκέψει. Μὴ ἐμφανισθέντος πραγματογνώμονός τινος, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου προβαίνει εἰς ἀντικατάστασίν του διὰ πράξεως δεόντως ἠτιολογημένης.

Εἰδικώτερον ἡ ἔκθεσις δέον νὰ διαλαμβάνῃ τὸν τόπον καὶ χρόνον τῆς ἐνεργηθείσης πραγματογνωμοσύνης, τὰ ὀνόματα τῶν πραγματογνωμόνων καὶ τοῦ αἰτοῦντος τὴν πρᾶξιν διορισμοῦ, τὴν κατάστασιν καὶ τὰς συνθήκας, ὑφ' ἃς διατελεῖ τὸ εἶδος ἐφ' οὗ ἡ πραγματογνωμοσύνη ὡς καὶ πᾶσαν σχετικὴν ἀξιοσημείωτον λεπτομέρειαν. Αὕτη κατατίθεται ἐντὸς 24 ὡρῶν ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Ἐπιμελητηρίου βεβαιουμένης τῆς καταθέσεως διὰ πράξεως συνταχθείσης κάτωθεν αὐτῆς καὶ ὑπογραφομένης παρὰ τῶν πραγματογνωμόνων καὶ τοῦ Διευθυντοῦ αὐτοῦ, κοινοποιεῖται δὲ μερίμνῃ τοῦ Ἐπιμελητηρίου εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους ἐντὸς 2 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς καταθέσεώς της.

"Αρθρον 9.

Εἰς περίπτωσιν ἀποχρώντως δεδικαιολογημένης κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐπιμελητηρίου δύναται οὗτος, εἴτε νὰ παρατείνῃ τὴν ἀρχικῶς ὑπὸ τούτου καθορισθεῖσαν προθεσμίαν, ἐντὸς τῆς ὁποίας δέον νὰ ἐνεργηθῇ ἡ πραγματογνωμοσύνη, εἴτε νὰ διατάξῃ τὴν ἀναβολὴν ἢ καὶ τὴν ἐπανάληψιν ταύτης, ὡσαύτως δὲ καὶ τὴν συμπλήρωσιν τῆς πραγματογνωμοσύνης, ἐφ' ὅσον θὰ ἦτο ἀσαφὴς ἢ ἐλλιπής, τὸ δικαίωμα τοῦτο ἀσκεῖ ὁ Πρόεδρος ἐντὸς ἀπαρεπτικῆς προθεσμίας 5 ἡμερῶν ἀρχομένης ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς καταθέσεως τῆς ἐκθέσεως πραγματογνωμοσύνης.

Ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συντάσσεται ἠτιολογημένη πρᾶξις τοῦ Προέδρου κοινοποιουμένη εἰς τοὺς πραγματογνώμονας καὶ εἰς τοὺς κατὰ τὴν αἴτησιν ἐνδιαφερομένους.

"Αρθρον 10.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ παρασταθῶσι μετὰ τῶν πραγματογνωμόνων αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπου, τῆς πρὸς τοῦτο πληρεξουσιότητος διδομένης ἢ δι' ἁπλῆς ἐπιστολῆς ἢ δι' ἐγγράφου δηλώσεως πρὸς τὸ Ἐπιμελητήριον ἢ τηλεγραφικῶς. Ἡ πραγματογνωμοσύνη διενεργεῖται ἐγκύρως καὶ ἐρήμην τῶν ἐνδιαφερομένων.

Εἰς τοὺς ἐκτὸς τῆς ἕδρας αἱ σχετικαὶ περὶ διορισμοῦ πραγματογνωμόνων καὶ καθορισμοῦ τοῦ χρόνου πραγματογνωμοσύνης, ἐπαναλήψεως, ἀναβολῆς καὶ συμπληρώσεως αὐτῆς κοινοποιήσεις ἐνεργοῦνται τηλεγραφικῶς.

"Αρθρον 11.

Τὰ δικαιώματα τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ καὶ Βιοτεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου διὰ τὴν διεξαγωγὴν πραγματογνωμοσυνῶν ὁρίζονται εἰς δραχμὰς 300 ἐφ' ὅσον ἡ ἀξία τοῦ ἀντικειμένου τῆς πραγματογνωμοσύνης δὲν ὑπερβαίνει τὰς 5.000 δραχμὰς εἰς δραχμὰς 500 ἐφ' ὅσον ἡ ἀξία δὲν ὑπερβαίνει τὰς 10.000 δρ. καὶ πέραν τοῦ ποσοῦ τούτου 4 ο)ο μέχρις ἀνωτάτου ὁρίου 10.000 δραχμῶν. Διανέμονται δὲ ὡς ἑξῆς: τὰ 20 ο)ο λαμβάνει τὸ Ἐπιμελητήριον καὶ τὰ ἕτερα 80 ο)ο διανέμονται μεταξὺ τῶν πραγματογνωμόνων καὶ τοῦ Γραμματέως ἐξ ἴσου.

Τὰ δικαιώματα ταῦτα προκαταβάλλονται ὑπὸ τῶν αἰτούντων ματαιουμένης δ' ὁπωσδήποτε τῆς πραγματογνωμοσύνης ἐπιστρέφεται εἰς αὐτοὺς τὸ ἥμισυ τῶν καταβληθέντων, τὸ δὲ ἕτερον ἥμισυ παραμένει εἰς τὸ Ἐπιμελητήριον.

Ἐπίσης ὁ αἰτῶν καταβάλλει πάντα τὰ ἀπαιτηθησόμενα ἔξοδα (χαρτοσημάνσεως, τηλ)κῶν κλπ.).

"Αρθρον 12.

Ἡ ἔκθεσις πραγματογνωμοσύνης ὡς καὶ ἅπασαι αἱ σχετικαὶ πράξεις καὶ ἀποφάσεις τοῦ Προέδρου καταχωροῦνται εἰς τὰ ἐπὶ τούτου βιβλία τοῦ Ἐπιμελητηρίου.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Νοεμβρίου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργὸς

Π. Βουρλούμης

---

(2)

Περὶ ἐγκρίσεως κανονισμοῦ πραγματογνωμοσυνῶν Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου Θεσσαλονίκης.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 28 τοῦ νόμου 184, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Θεσσαλονίκης καὶ σύμφωνον τοιαύτην τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἐγκρίνομεν τὸν κανονισμὸν ἐνεργείας πραγματογνωμοσυνῶν ὑπὸ τοῦ εἰρημένου Ἐπιμελητηρίου, ἔχοντα οὕτω:

"Αρθρον 1.

Τὸ Ἐμπορικὸν καὶ Βιομηχανικὸν Ἐπιμελητήριον Θεσσαλονίκης ἐπιλαμβάνεται τῆς ἐνεργείας πραγματογνωμοσύνης ἐπὶ ὑποθέσεων ἀναγομένων εἰς τὴν σφαῖραν τῆς δικαιοδοσίας καὶ τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ, αὐτεπαγγέλτως ἢ κατόπιν σχετικῆς πρὸς τοῦτο αἰτήσεως.

"Αρθρον 2.

Οἱ πραγματογνώμονες λαμβάνονται ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν πραγματογνωμόνων ὃν κατὰ διετίαν καταρτίζει τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου.

Δύνανται ὡσαύτως νὰ προσληφθῶσι ἔκτακτοι πραγματογνώμονες ὁσάκις κρίνῃ τοῦτο ὁ Πρόεδρος ἐπιβαλλόμενον, δικαιολογεῖται ὅμως ἡ πρόσληψις αὕτη ἐν τῇ πράξει διορισμοῦ. Οἱ τακτικοὶ πραγματογνώμονες ὁρκίζονται ἐφάπαξ ἐνώπιον τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, οἱ δὲ ἔκτακτοι ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου.

Ἄρθρον 3.

Ἡ πραγματογνωμοσύνη ἐνεργεῖται παρ' ἑνὸς μέχρι τριῶν πραγματογνωμόνων οἵτινες ὁρίζονται παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐπιμελητηρίου.

Ἄρθρον 4.

Ὡς πραγματογνώμονες ἀποκλείονται νὰ διορισθῶσιν :

α) Συγγενεῖς μέχρι δ' βαθμοῦ πρὸς τοὺς ἐνδιαφερομένους

β) οἱ ἔχοντες ἄμεσον συμφέρον ἐκ τῆς ὑποθέσεως.

Πᾶς ἐνδιαφερόμενος ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ὀνομασίας τῶν πραγματογνωμόνων, πλὴν ἂν πρόκειται περὶ λόγου ἐξαιρέσεως, προκύψαντος ἢ γνωσθέντος βραδύτερον, ὑποβάλλει δι' αἰτήσεώς του πρὸς τὸν Πρόεδρον τὸν λόγον δι' ὃν ζητεῖ τὴν ἐξαίρεσιν τοῦ πραγματογνώμονος. Ὁ Πρόεδρος ἀποφασίζει ἀμέσως ἐκ τῆς ὑποβληθείσης αἰτήσεως.

Ἀποδεχόμενος ὁ Πρόεδρος τὴν αἴτησιν ὁρίζει διὰ τῆς πράξεως, δι' ἧς δέχεται τὴν αἴτησιν καὶ τὸν ἀντικαταστάτην τοῦ ἐξαιρεθέντος πραγματογνώμονος.

Ἄρθρον 5.

Ὁ αἰτῶν τὴν ἐνέργειαν πραγματογνωμοσύνης ὅστις δέον νὰ κέκτηται τὴν νομικὴν ἱκανότητα τοῦ διαχειρίζεσθαι τὴν ἰδίαν περιουσίαν, ὑποβάλλει αἴτησιν πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου εἰς διπλοῦν.

Ἡ αἴτησις δέον νὰ περιέχῃ :

α') Τὴν αἰτίαν δι' ἣν ζητεῖται ἡ ἐνέργεια τῆς πραγματογνωμοσύνης.

β) Ἀκριβῆ καὶ σαφῆ μείωσιν τῶν ἐρωτημάτων ἐπὶ τῶν ὁποίων οἱ πραγματογνώμονες ὀφείλουσι νὰ ἀποφανθῶσι.

γ) Ἐὰν πρόκειται περὶ πραγματογνωμοσύνης ἐμπορευμάτων, σημείωσιν τῶν ἐμπορευμάτων ἐὰν θὰ ἐξετασθῶσιν ὑπὸ πραγματογνωμόνων ἐν συνόλῳ ἢ ἐπὶ τῇ βάσει δείγματος.

Ἐὰν ἡ πραγματογνωμοσύνη πρόκειται νὰ γίνῃ ἐπὶ τῇ βάσει δείγματος, δέον τοῦτο νὰ προσάγηται μετὰ τῆς αἰτήσεως.

Ἐὰν τὰ ἐμπορεύματα θὰ ἐξετασθῶσιν ἐν συνόλῳ, σημείωσιν τῆς θέσεως, ὅπου ταῦτα εὑρίσκονται, τῆς ποσότητος, σημείων κλπ.

Ἄρθρον 6.

Ὁ Πρόεδρος ἐντὸς 24 ὡρῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τῆς αἰτήσεως, ἐὰν μὲν θεωρῇ ταύτην ἀπαράδεκτον ὀφείλει νὰ ἐπιστρέψῃ αὐτὴν εἰς τὸν αἰτοῦντα., μὲ σημείωσιν τοῦ λόγου τῆς μὴ παραδοχῆς τῆς αἰτήσεως, ἄλλως νὰ προβῇ ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ χρόνου εἰς τὴν ὀνομασίαν τῶν πραγματογνωμόνων, καὶ εἰς τὴν παραπομπὴν τῆς ἑτέρας τῶν αἰτήσεων εἰς τοὺς πραγματογνώμονας, ὁρίζων ἅμα τὸν χρόνον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου δέον νὰ γίνῃ ἡ πραγματογνωμοσύνη.

Ὁ διορισμὸς τῶν πραγματογνωμόνων καὶ ὁ καθορισμὸς τοῦ χρόνου γίνεται διὰ πράξεως τοῦ Προέδρου καὶ ἀντίγραφον τῆς ὁποίας, ἐπιμελείᾳ τοῦ Ἐπιμελητηρίου, κοινοποιεῖται εἰς τὸν αἰτοῦντα καὶ εἰς πάντα ἄλλον ἐνδιαφερόμενον κατὰ τὴν αἴτησιν.

Ἄρθρον 7.

Οἱ πραγματογνώμονες λαμβάνοντες τὴν αἴτησιν, ὁρίζουσι τὴν ἡμέραν καὶ τὸν τόπον τῆς διεξαγωγῆς τῆς πραγματογνωμοσύνης.

Ὁ ὁρισμὸς γίνεται διὰ πράξεως γραφομένης κάτωθι τῆς αἰτήσεως, ἀντίγραφον τῆς ὁποίας κοινοποιεῖται, ἐπιμελείᾳ τοῦ Ἐπιμελητηρίου, εἰς τὸν αἰτοῦντα καὶ εἰς πάντα ἄλλον ἐνδιαφερόμενον κατὰ τὴν αἴτησιν.

Ἄρθρον 8.

Οἱ πραγματογνώμονες κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν ἡμέραν ἐνεργοῦσι τὴν πραγματογνωμοσύνην καὶ ἐρήμην τῶν ἐνδιαφερομένων, συντάσσουσι δὲ τὴν σχετικὴν ἔκθεσιν ἐν ἰδιαιτέρᾳ αὐτῶν διασκέψει. Μὴ ἐμφανισθέντος πραγματογνώμονός τινος, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου προβαίνει εἰς ἀντικατάστασίν του, διὰ πράξεως δεόντως ἠτιολογημένης.

Εἰδικώτερον ἡ ἔκθεσις δέον νὰ περιλαμβάνῃ τὸν τόπον καὶ χρόνον τῆς ἐνεργηθείσης πραγματογνωμοσύνης, τὰ ὀνόματα τῶν πραγματογνωμόνων καὶ τοῦ αἰτοῦντος, τὴν πρᾶξιν τοῦ διορισμοῦ, τὴν κατάστασιν, τὰς συνθήκας ὑφ' ἃς τελεῖ τὸ εἶδος ἐφ' οὗ ἡ πραγματογνωμοσύνη, ὡς καὶ πᾶσαν σχετικὴν καὶ ἀξιοσημείωτον λεπτομέρειαν.

Αὕτη κατατίθεται ἐντὸς 24 ὡρῶν ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Ἐπιμελητηρίου, βεβαιουμένης τῆς καταθέσεως διὰ πράξεως συνταχθησομένης κάτωθεν αὐτῆς, καὶ ὑπογραφομένης παρὰ τῶν πραγματογνωμόνων καὶ τοῦ Διευθυντοῦ αὐτοῦ κοινοποιεῖται δὲ, ἐπιμελείᾳ τοῦ Ἐπιμελητηρίου, εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους, ἐντὸς 2 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς καταθέσεώς της.

Ἄρθρον 9.

Εἰς περίπτωσιν ἀποχρῶντος δεδικαιολογημένην, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐπιμελητηρίου, δύναται οὗτος εἴτε νὰ παρατείνῃ τὴν ἀρχικῶς ὑπὸ τούτου καθορισθεῖσαν προθεσμίαν, ἐντὸς τῆς ὁποίας δέον νὰ ἐνεργηθῇ ἡ πραγματογνωμοσύνη, εἴτε νὰ διατάξῃ τὴν ἀναβολήν, ἢ καὶ τὴν ἐπανάληψιν ταύτης, ὡσαύτως δὲ καὶ τὴν συμπλήρωσιν τῆς πραγματογνωμοσύνης, ἐφόσον θὰ ἦτο ἀσαφὴς ἢ ἐλλιπὴς, τὸ δικαίωμα τοῦτο ἀσκεῖ ὁ Πρόεδρος ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας 5 ἡμερῶν, ἀρχομένης ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐκθέσεως πραγματογνωμοσύνης.

Ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συντάσσεται ἠτιολογημένη πρᾶξις τοῦ Προέδρου κοινοποιουμένη εἰς τοὺς πραγματογνώμονας καὶ εἰς τοὺς κατὰ τὴν αἴτησιν ἐνδιαφερομένους.

Ἄρθρον 10.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ παρασταθῶσι μετὰ τῶν πραγματογνωμόνων αὐτοπροσώπως εἴτε δι' ἀντιπροσώπου, τῆς πρὸς τοῦτο πληρεξουσιότητος διδομένης δι' ἁπλῆς ἐπιστολῆς ἢ δι' ἐγγράφου δηλώσεώς πρὸς τὸ Ἐπιμελητήριον ἢ τηλεγραφικῶς.

Ἡ πραγματογνωμοσύνη διενεργεῖται ἐγκύρως καὶ ἐρήμην τῶν ἐνδιαφερομένων.

Εἰς τοὺς ἐκτὸς τῆς ἕδρας αἱ σχετικαὶ περὶ διορισμοῦ πραγματογνωμόνων καὶ καθορισμοῦ τοῦ χρόνου πραγματογνωμοσύνης ἐπαναλήψεως, ἀναβολῆς καὶ συμπληρώσεως αὐτῶν κοινοποιήσεις, ἐνεργοῦνται τηλεγραφικῶς.

Ἄρθρον 11.

Ὁ ὑποβάλλων εἰς τὸ Ἐπιμελητήριον αἴτησιν πραγματογνωμοσύνης προκαταβάλλει εἰς τὸ ταμεῖον του ἔναντι σχετικῆς ἀποδείξεως τέλη πραγματογνωμοσύνης ὑπολογιζόμενα πρὸς 6 ο)ο ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ ὑπὸ πραγματογνωμοσύνην ἐμπορεύματος ὅταν αὕτη δὲν εἶναι ἀνωτέρα τῶν 10.000 δραχμῶν. Διὰ τὸ ὑπερβάλλον ποσὸν τῆς ἀξίας τοῦ ἐμπορεύματος τὸ τέλος πραγματογνωμοσύνης ὑπολογίζεται εἰς 1 ο)ο. Πάντως τὸ τέλος πραγματογνωμοσύνης δὲν δύναται νὰ εἶναι κατώτερον τῶν 200 δραχμῶν ἢ ἀνώτερον τῶν 5.000 δραχμῶν.

Ἐπὶ τοῦ τέλους τούτου τὰ μὲν 40 ο)ο περιέρχονται εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Ἐπιμελητηρίου, ὡς καθαρὸν ἔσοδον αὐτοῦ, τὸ δὲ ὑπόλοιπον περιέρχεται εἰς τοὺς πραγματογνώμονας καὶ τὸν

τυχὸν παριστάμενον κατὰ τὴν πραγματογνωμοσύνην γραμματέα ὡς ἀμοιβὴ αὐτῶν.

Ἄρθρον 12.

Ἡ ἔκθεσις πραγματογνωμοσύνης ὡς καὶ ἅπασαι αἱ σχετικαὶ μὲ τὴν πραγματογνωμοσύνην πράξεις καὶ ἀποφάσεις τοῦ Προέδρου, καταχωροῦνται εἰς τὰ ἐπὶ τούτῳ βιβλία τοῦ Ἐπιμελητηρίου.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Νοεμβρίου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργὸς

Π. Βουρλούμης

---

(3)

Περὶ ἐγκρίσεως κανονισμοῦ δειγματοληψιῶν Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου Θεσσαλονίκης.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 28 τοῦ νόμου 184, ὡς ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, πρωτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Θεσ)νίκης καὶ σύμφωνον τοιαύτην τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἐγκρίνομεν τὸν κανονισμὸν διενεργείας δειγματοληψιῶν ὑπὸ τοῦ εἰρημένου Ἐπιμελητηρίου, ἔχοντα οὕτω:

Κανονισμὸς δειγματοληψιῶν
Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Θεσ)νίκης.

Ἄρθρον 1.

Τὸ Ἐμπορικὸν καὶ Βιομηχανικὸν Ἐπιμελητήριον Θεσσαλονίκης, ἐπιλαμβάνεται τῆς ἐνεργείας δειγματοληψίας ἐντὸς τοῦ κύκλου τῆς ἁρμοδιότητός του, ἐπὶ ἀντικειμένων εὑρισκομένων ἐντὸς τῆς περιφερείας τῆς δικαιοδοσίας αὐτοῦ, αὐτεπαγγέλτως ἢ κατόπιν σχετικῆς πρὸς τοῦτο αἰτήσεως.

Ἄρθρον 2.

Οἱ δειγματολῆπται λαμβάνονται ἐξ εἰδικοῦ καταλόγου τοιούτων, ὃν κατὰ διετίαν καταρτίζει τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου, δύναται ὅμως νὰ προσληφθῶσι καὶ ἕκτακτοι ὁσάκις κρίνῃ τοῦτο ὁ Πρόεδρος ἐπιβαλλόμενον, δικαιολογεῖται ὅμως ἡ πρόσληψις αὕτη, ἐν τῇ πράξει διορισμοῦ.

Οἱ τακτικοὶ δειγματολῆπται ὁρκίζονται ἐφ' ἅπαξ ἐνώπιον τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, οἱ δὲ ἕκτακτοι ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου.

Ἄρθρον 3.

Ἡ δειγματοληψία ἐνεργεῖται παρ' ἑνὸς μέχρι τριῶν δειγματολήπτων, διοριζομένων ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἐκ τοῦ οἰκείου καταλόγου τούτων.

Ἄρθρον 4.

Ὡς δειγματολῆπται ἀποκλείονται νὰ διορισθῶσι:
α) Συγγενεῖς μέχρι δ' βαθμοῦ πρὸς τοὺς ἐνδιαφερομένους.
β) Οἱ ἔχοντες ἄμεσον συμφέρον ἐκ τῆς ὑποθέσεως.

Πᾶς ἐνδιαφερόμενος ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ὀνομασίας τῶν δειγματοληπτῶν ἂν πρόκειται περὶ λόγου ἐξαιρέσεως προκύψαντος ἢ γνωσθέντος βραδύτερον, ὑποβάλλει δι' αἰτήσεώς του πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἐπιμελητηρίου τὸν λόγον δι' ὃν ζητεῖ τὴν ἐξαίρεσιν τοῦ δειγματολήπτου.

Ὁ Πρόεδρος ἀποφασίζει ἀμέσως ἐπὶ τῆς ὑποβληθείσης αἰτήσεως.

Ἀποδεχόμενος ὁ Πρόεδρος τὴν αἴτησιν ὁρίζει διὰ τῆς αὐτῆς πράξεώς του, δι' ἧς δέχεται τὴν αἴτησιν καὶ τὸν ἀντικαταστάτην τοῦ ἐξαιρεθέντος δειγματολήπτου.

Ἄρθρον 5.

Ὁ αἰτῶν τὴν ἐνέργειαν τῆς δειγματοληψίας, ὅστις δέον νὰ κέκτηται τὴν νομικὴν ἱκανότητα τοῦ διαχειρίζεσθαι τὴν ἰδίαν περιουσίαν ὑποβάλλει αἴτησιν πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἐπιμελητηρίου.

Ἡ αἴτησις δέον νὰ περιέχῃ:
α) Τὴν αἰτίαν δι' ἣν ζητεῖται ἡ ἐνέργειά τῆς δειγματοληψίας.
β) Σημείωσιν τῶν πρὸς δειγματοληψίαν ἀντικειμένων, κατὰ ποσότητα, εἶδος, σημεῖα κλπ.
γ) Σημείωσιν τῆς θέσεως ὅπου τὰ ἀντικείμενα εὑρίσκονται.
δ) Τὴν ἀκριβῆ τοῦ αἰτοῦντος διεύθυνσιν.

Ὁ Πρόεδρος ἐντὸς 24 ὡρῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τῆς αἰτήσεως, ἐὰν μὲν θεωρῇ ταύτην ἀπαράδεκτον ὀφείλει νὰ ἐπιστρέψῃ ταύτην εἰς τὸν αἰτοῦντα μὲ σημείωσιν τοῦ λόγου τῆς μὴ παραδοχῆς τῆς αἰτήσεως, ἄλλως νὰ προβῇ ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ χρόνου εἰς τὴν ὀνομασίαν δειγματοληπτῶν καὶ εἰς τὴν παραπομπὴν τῆς αἰτήσεως εἰς αὐτούς, μετὰ τοῦ ὁρισμοῦ τοῦ χρόνου, ἐντὸς τοῦ ὁποίου δέον νὰ γίνῃ ἡ δειγματοληψία.

Ὁ διορισμὸς τῶν δειγματοληπτῶν καὶ ὁ καθορισμὸς τοῦ χρόνου γίνεται διὰ πράξεως τοῦ Προέδρου καὶ ἀντίγραφον τῆς ὁποίας, ἐπιμελείᾳ τοῦ Ἐπιμελητηρίου, κοινοποιεῖται εἰς τὸν αἰτοῦντα καὶ εἰς πάντα ἄλλον ἐνδιαφερόμενον κατὰ τὴν αἴτησιν.

Ἄρθρον 6.

Οἱ δειγματολῆπται λαμβάνοντες τὴν αἴτησιν ὁρίζουσι τὴν ἡμέραν καὶ τὸν τόπον πρὸς ἐνέργειαν τῆς δειγματοληψίας.

Ὁ διορισμὸς γίνεται διὰ πράξεως γραφομένης κάτωθεν τῆς αἰτήσεως, ἀντίγραφον τῆς ὁποίας κοινοποιεῖται, ἐπιμελείᾳ τοῦ Ἐπιμελητηρίου, εἰς τὸν αἰτοῦντα καὶ εἰς πάντα ἄλλον ἐνδιαφερόμενον κατὰ τὴν αἴτησιν.

Ἄρθρον 7.

Κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν συμφώνως πρὸς τὰ ἀνωτέρω ἡμέραν καὶ ὥραν, οἱ δειγματολῆπται μεταβαίνουσιν εἰς τὸ μέρος ἔνθα εὑρίσκονται τὰ ἀντικείμενα καὶ λαμβάνουσι δείγμα.

Μὴ ἐμφανισθέντος δειγματολήπτου τινὸς ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου προβαίνει εἰς ἀντικατάστασίν του διὰ πράξεως δεόντως ἠτιολογημένης.

Ἄρθρον 8.

Εἰς περίπτωσιν ἀπροχρώντως δεδικαιολογημένην, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐπιμελητηρίου, δύναται οὗτος εἴτε νὰ παρατείνῃ τὴν ἀρχικῶς ὑπὸ τούτου καθορισθεῖσαν προθεσμίαν, ἐντὸς τῆς ὁποίας δέον νὰ ἐνεργηθῇ ἡ δειγματοληψία, εἴτε νὰ διατάξῃ τὴν ἀνακολὴν ἢ καὶ τὴν ἐπανάληψιν ταύτης.

Ἡ ἐπανάληψις διατάσσεται δι' ἠτιολογημένης πράξεως τοῦ Προέδρου ἐφ' ὅσον ἡ δειγματοληψία ἐγένετο παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος. Δύναται ὡσαύτως ὁ Πρόεδρος νὰ διατάξῃ

τὴν συμπλήρωσιν τῆς δειγματοληψίας ἐφ' ὅσον αὕτη θὰ ἦτο ἀσαφὴς ἢ ἐλλιπής. Τὸ δικαίωμα τοῦτο ἀσκεῖται ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας 5 ἡμερῶν, ἀρχομένης ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς καταθέσεως τῆς ἐκθέσεως δειγματοληψίας.

Ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συντάσσεται πρᾶξις τοῦ Προέδρου κοινοποιουμένη εἰς τοὺς δειγματολήπτας καὶ εἰς τοὺς κατὰ τὴν αἴτησιν ἐνδιαφερομένους.

Ἄρθρον 9.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ παρασταθῶσι κατὰ τὴν λῆψιν τοῦ δείγματος αὐτοπροσώπως εἴτε δι' ἀντιπροσώπου, τῆς πρὸς τοῦτο πληρεξουσιότητος διδομένης δι' ἁπλῆς ἢ δι' ἐγγράφου δηλώσεως πρὸς τὸ Ἐπιμελητήριον ἢ τηλεγραφικῶς.

Ἡ δειγματοληψία ἐνεργεῖται ἐγκύρως καὶ ἐρήμην τῶν ἐνδιαφερομένων.

Ω Ἄρθρον 10.

Τὸ ληφθὲν δεῖγμα καταλλήλως ἐν δοχείῳ ἢ σακκιδίῳ ἢ ἐν ἄλλῳ εἰδῆποτε μέρει, ἀναλόγως τοῦ εἴδους, σφραγίζεται ἐπιμελῶς δι' ἰσπανικοῦ κηροῦ καὶ διὰ τῆς ἐπὶ τούτῳ σφραγῖδος τοῦ Ἐπιμελητηρίου, προσαρτᾶται δὲ ἐν αὐτῷ δελτίον ἐν ᾧ ἀναγράφεται τὸ εἶδος τοῦ δειγματισθέντος, ἡ χρονολογία τῆς δειγματίσεως καὶ τὸ ὄνομα τοῦ αἰτήσαντος τὴν δειγματοληψίαν καὶ ὑπογράφουσιν ἐπ' αὐτοῦ οἱ ἐνδιαφερόμενοι καὶ οἱ δειγματολῆπται, ἐπὶ πλέον δὲ σφραγίζεται διὰ τῆς, ὡς ἄνω, σφραγῖδος. Δύναται ἐπίσης ὁ κατὰ τὴν δειγματοληψίαν παραστὰς ἐνδιαφερόμενος νὰ σφραγίσῃ τὸ δεῖγμα διὰ τῆς ἰδίας σφραγῖδος.

Τὸ δεῖγμα τοῦτο καταπίθεται εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ ἐν τῷ Ἐπιμελητηρίῳ ὡρισμένον μέρος.

Ἐὰν τὸ δειγματισθησόμενον εἶδος εἶναι τοιοῦτον ὥστε νὰ μὴ εἶναι δυνατὴ ἡ ἐν τῷ Ἐπιμελητηρίῳ παρακατάθεσις καὶ φύλαξις τούτου, ὁρίζεται ἕτερος τόπος πρὸς τοποθέτησιν αὐτοῦ καὶ ὁ τρόπος τῆς φυλάξεώς του, τοῦ περιστατικοῦ τούτου βεβαιουμένου ἐν τῇ οἰκείᾳ ἐκθέσει δειγματοληψίας.

Ἄρθρον 11.

Περὶ τῆς ἐν τῷ ἀνωτέρω ἄρθρῳ ἐνεργουμένης δειγματοληψίας συντάσσεται ἔκθεσις παρὰ τῶν δειγματοληπτῶν, ἐν ᾗ ἀναγράφεται ὁ τόπος καὶ ὁ χρόνος τῆς ἐνεργηθείσης δειγματοληψίας, τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ αἰτοῦντος καὶ τῶν δειγματοληπτῶν, ἡ πρᾶξις τοῦ διορισμοῦ αὐτῶν, βεβαιοῦται ἡ κατάστασις τοῦ δειγματισθέντος εἴδους, ὁ τρόπος τῆς δειγματοληψίας καὶ συνθῆκαι, ὑφ' ἃς τοῦτο διατελεῖ, δυνάμεναι νὰ ἔχωσιν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς ὅλης καταστάσεως τοῦ εἴδους, ὁ ἀριθμὸς τῶν σάκκων ἢ δοχείων, ἐξ ὧν ἐλήφθη τὸ δεῖγμα, ὑπογράφεται δὲ παρὰ πάντων τῶν συμπραξάντων εἰς τὴν δειγματοληψίαν, περὶ λαμβανομένων καὶ τῶν ἐνδιαφερομένων, τῶν ὁποίων καὶ καταχωροῦνται αἱ τυχὸν ὑπάρχουσαι παρατηρήσεις τιθεμένης καὶ τῆς σφραγῖδος τοῦ Ἐπιμελητηρίου καὶ τοῦ αἰτήσαντος τὴν δειγματοληψίαν.

Ἡ ἔκθεσις αὕτη καταπίθεται εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Ἐπιμελητηρίου, ἐντὸς 24 ὡρῶν ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς, βεβαιουμένης τῆς καταθέσεως διὰ πράξεως συντασσομένης κάτωθεν αὐτῆς καὶ ὑπογραφομένης παρὰ τῶν δειγματοληπτῶν καὶ τοῦ Διευθυντοῦ αὐτοῦ, κοινοποιεῖται δὲ ὑπὸ τοῦ Ἐπιμελητηρίου εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους, ἐντὸς 2 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς καταθέσεώς της.

Ἄρθρον 12.

Ὁ τὴν δειγματοληψίαν ἐξαιτούμενος, ὑπόκειται εἰς τὴν πληρωμὴν δικαιωμάτων ἐκ δραχμῶν 200—500 ἀναλόγως τῆς σπουδαιότητος τῆς γενησομένης δειγματοληψίας, ὁριζομένων ἑκάστοτε ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ ἐξ ὧν τὰ 40 ο/ο διανέμονται μεταξὺ τῶν δειγματοληπτῶν, ὡς ἀμοιβή των, τὸ δ' ὑπόλοιπον περιέρχεται εἰς τὸ Ἐπιμελητήριον.

Τὰ ἀνωτέρω δικαιώματα προκαταβάλλονται ὑπὸ τῶν αἰτούντων τὴν δειγματοληψίαν, ματαιουμένης δὲ ὁπωσδήποτε ταύτης ἐπιστρέφεται εἰς τὸν αἰτοῦντα τὸ ἥμισυ τοῦ καταβληθέντος ποσοῦ, τὸ δ' ἕτερον ἥμισυ παραμένει εἰς τὸ Ἐπιμελητήριον.

Ἐπίσης ὁ τὴν δειγματοληψίαν ἐξαιτούμενος προκαταβάλλει καὶ τὰ τυχὸν ἀπαιτηθησόμενα ἄλλα ἔξοδα (χαρτοσημάνσεως, τηλεγραφικὰ κλπ.) προσδιοριζόμενα κατὰ προσέγγισιν ἑκάστοτε ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τὰ ὁποῖα ματαιουμένης τῆς δειγματοληψίας, ἐπιστρέφονται εἰς τὸν αἰτοῦντα ἄνευ ὑδεμιᾶς κρατήσεως.

Ἄρθρον 13.

Ἡ ἔκθεσις τῆς δειγματοληψίας ὡς καὶ ἅπασαι αἱ σχετικαὶ μὲ τὴν δειγματοληψίαν πράξεις καὶ ἀποφάσεις τοῦ Προέδρου, καταχωροῦνται εἰς τὰ ἐπὶ τούτῳ βιβλία τοῦ Ἐπιμελητηρίου.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Νοεμβρίου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργὸς

Π. Βουρλούμης

(4)

Περὶ ἐγκρίσεως κανονισμοῦ διαιτησιῶν Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου Βόλου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 50 τοῦ νόμου 184, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. τῆς 2)11)23, δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 332 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως 1923, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Βόλου καὶ τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, ἀποφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἐγκρίνομεν τὸν κανονισμὸν διαιτησίας τοῦ ρηθέντος Ἐπιμελητηρίου Βόλου, ἔχοντα οὕτως:

Ἄρθρον 1.

Πρὸς ἐνέργειαν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 40 τοῦ Νόμου 184 ὡς ἐτροποποιήθη οὗτος, ὑπὸ τοῦ Ν.Δ. τῆς 2)10)11)1923, διαιτησίας τὸ Ἐμπορικὸν καὶ Βιομηχανικὸν Ἐπιμελητήριον συντάσσει κατὰ Δεκέμβριον ἑκάστης διετίας κατάλογον περιέχοντα τὰ ὀνόματα πάντων τῶν δυνομένων νὰ διορισθῶσι διαιτηταὶ κατὰ τὸ ἄρθρον 47 τοῦ αὐτοῦ Νόμου, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἀπὸ 2 Νοεμβρίου 1923 Ν. Διατάγματος ὅστις κατάλογος ἀναρτᾶται εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Ἐπιμελητηρίου καὶ κατάχωρεῖται εἰς τὸ Δελτίον αὐτοῦ. Ὁ κατάλογος οὗτος ἐγκρίνεται ὑπὸ τῆς ὁλομελείας (Διοικητικοῦ Συμβουλίου) τοῦ Ἐπιμελητηρίου.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου ὁρίζων κατὰ τὰ ἄρθρα 44, 45 (ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἀπὸ 2—11—24 Ν. Διατάγματος) τοῦ Νόμου, διαιτητὰς ἢ ἐπιδιαιτητήν, ἐκλέγει κατὰ προτίμησιν πρόσωπα ἀνήκοντα εἰς τὸν κλάδον τοῦ ἐμπορίου ἢ τῆς βιομηχανίας, εἰς ὃν ἀνήκει ἡ διαιτητικῶς κριτέα ὑπόθεσις.

Ἄρθρον 2.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ἐπιμελητηρίου ἢ εἷς ἐκ τῶν ὑπαλλήλων αὐτοῦ κατὰ προτίμησιν ὁ ἔχων νομικὴν μόρφωσιν, ὅστις χρησιμεύει ὡς Γραμματεὺς τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 12 τοῦ Νόμου Διαιτητικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τῶν Διαιτητῶν, συντάσσει τὰ σχετικὰ ἔγγραφα καὶ πρωτόκολλα καὶ τηρεῖ τὸ Ἀρχεῖον τῶν Διαιτησιῶν καὶ βιβλία συμβιβασμῶν καὶ ἀποφάσεων, παραλαμβάνει τὰ εἰς αὐτὸν παραδιδόμενα παρὰ τῶν μερῶν σχετικὰ μὲ τὴν διαιτησίαν ἀποδεικτικὰ καὶ ἄλλα ἔγγραφα ἀριθμεῖ ταῦτα καὶ παρέχει ἀπόδειξιν παραλαβῆς των, ὑπέχει δὲ ἀτομικὴν εὐθύνην διὰ τὴν τυχὸν ἀπώλειαν ἢ φθορὰν τούτων

Ἐπιτρέπεται εἰς τὰ διάδικα μέρη ὅπως ἔγγραφα ἢ βιβλία περιέχοντα κατὰ τὴν κρίσιν των μυστικὰ τῆς ἐπιχειρήσεώς των καταθέτωσιν, ἀντὶ τοῦ Γραμματέως παρὰ τῷ Προέδρῳ τοῦ Ἐπιμελητηρίου, ὑποχρεουμένῳ πρὸς φύλαξιν τούτων.

Τῶν ἀνωτέρω ἐγγράφων καὶ βιβλίων ἐπιτρέπεται νὰ λάβωσιν γνῶσιν μόνον οἱ διάδικοι καὶ οἱ διαιτηταὶ καὶ οὗτοι δὲ μόνον καθ' ἃ μέρη σχετίζονται ταῦτα πρὸς τὴν ἐπίδικον διαφοράν, ἀπαγορευομένης πάσης τούτων ἀνακοινώσεως.

Ἄρθρον 3.

Οἱ διαιτηταὶ συνέρχονται ἔν τινι τῶν αἰθουσῶν τοῦ Ἐπιμελητηρίου, ἐκτὸς ἐὰν ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου ὁρίσει ἄλλον πρὸς τοῦτο τόπον.

Κατὰ τὰς συζητήσεις τῆς ὑποθέτεως δὲν βύνανται νὰ παρίστανται εἰμὴ μόνον οἱ διάδικοι, ἀντιπρόσωποι τούτων, ὁ ἐπιδιαιτητὴς καὶ ὁ Γραμματεύς.

Παριστάμενης ἀνάγκης πρὸς ἐξέτασιν δι' αὐτοψίας ἀντικειμένου τινός, ἔχοντος οὐσιώδη σημασίαν, κατὰ τὴν κρίσιν τῶν διαιτητῶν, εἰς τὴν ἐπίδικον ὑπόθεσιν, δύνανται νὰ μεταβῶσιν εἰς τὸν τόπον ἔνθα εὑρίσκεται τοῦτο, ἐφ, ὅσον ἡ προσκόμισίς του ὑπὸ τῶν μερῶν εἶναι δύσκολος ἢ πολυδάπανος.

Ἄρθρον 4.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 41 αἴτησις ἢ αἱ δηλώσεις ἐν γένει τῶν μερῶν ὑποβάλλονται τῷ Ἐπιμελητηρίῳ εἰς διπλοῦν.

Κατοικοῦντος ἢ διαμένοντος τοῦ ἑνὸς τῶν μερῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ χωρὶς νὰ ἔχῃ διορισθῇ εἰδικὸς διὰ τὴν διαιτησίαν ἀντιπρόσωπός του δέον ἐν τῇ κατὰ τὸ ἄρθρον 43 ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ ἄρθρον 41 ὑποβαλλομένῃ εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἐπιμελητηρίου αἰτήσει, ν' ἀναγράφηται ἐκτὸς τῆς πόλεως ἐν ᾗ διαμένει ὁ καθ' οὗ ἡ αἴτησις, καὶ ἡ ἀκριβὴς αὐτοῦ διεύθυνσις ὁ δὲ Πρόεδρος λαμβάνων τὴν αἴτησιν, ὀφείλει ἀμέσως ν' ἀνακοινώσῃ ταύτην τῷ καθ' οὗ αὕτη, ἀνεξαρτήτως τῆς κατὰ τὰ ἄρθρα 43 καὶ 46 ἐπιβαλλομένης τῷ αἰτοῦντι ὑποχρεώσεως πρὸς ἀνακοίνωσιν τῷ καθ' οὗ ἡ αἴτησις διὰ τῆς ταχυτέρας ὁδοῦ, φροντίζων νὰ πληροφορηθῇ περὶ τῆς ἀσφαλοῦς εἰς τοῦτον ἐπιδόσεως.

Ἄρθρον 5.

Πᾶσαι αἱ αἰτήσεις, δηλώσεις, κλήσεις καὶ λοιπὰ ἐν γένει ἔγγραφα τῆς διαδικασίας, τὰ ἀπευθυνόμενα εἴτε παρὰ τῶν διαδίκων πρὸς ἀλλήλους, τοὺς μάρτυρας καὶ πραγματογνώμονας, εἴτε παρὰ τῶν διαιτητῶν πρὸς τοὺς διαδίκους, μάρτυρας καὶ πραγματογνώμονας περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἀνακοινώσεως τῶν ὁποίων δὲν προνοεῖ εἰδικῶς ὁ νόμος, ὑποβάλλονται εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἐπιμελητηρίου, ὅστις μεριμνᾷ περὶ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῶν διὰ τοῦ κλητῆρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἀνακοινοῦνται καὶ τὰ ἔγγραφα τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐπιμελητηρίου τὰ πρὸς οἱονδήποτε ἀπευθυνόμενα καὶ σχετικὰ πρὸς τὴν διαιτησίαν.

Τὸ ἔγγραφον ἐγχειρίζεται εἴτε πρὸς ὃν ἀπευθύνεται τοῦτο προσωπικῶς, εἴτε πρός τινα τῶν συνοίκων ἢ ὑπαλλήλων τοῦ Γραφείου του, ἢ πρὸς τὸν εἰδικῶς διὰ τὴν περὶ ἧς πρόκειται διαιτησίαν ἀντιπρόσωπόν του.

Ἡ ἐγχείρισις τοῦ ἐγγράφου βεβαιοῦται δι' ἐκθέσεως τοῦ ἐπιδώσαντος κλητῆρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου, ἣν ὑπογράφει ὁ παραλαβὼν τὸ ἔγγραφον.

Περὶ τῆς τυχὸν ἀρνήσεως τῆς παραλαβῆς ἢ τῆς ἀρνήσεως πρὸς συνυπογραφὴν τῆς ἐκθέσεως γίνεται μνεία ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ κλητῆρος.

Ἄρθρον 6.

Ἡ ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων προτεινομένη ἐξαίρεσις διαιτητοῦ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του ἢ ἐπιδιαιτητοῦ κρίνεται ὑπὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 13 διαιτητικῆς ἐπιτροπῆς, καλουμένης ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἐντὸς 48 ὡρῶν καὶ ἀπαφαινομένης ἐντὸς 3 ἡμερῶν.

Ἡ ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπῆς γνωστοποιεῖται εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους ἐντὸς 48 ὡρῶν ἐφ' ὅσον δέ τις τούτων κατοικεῖ ἢ διαμένει ἐκτὸς τῆς ἕδρας τοῦ Ἐπιμελητηρίου, τηλεγραφικῶς.

Ἄρθρον 7.

Ὁ ὁπωσδήποτε ἀναπληρῶν τὸν ὁριστικὸν διαιτητὴν συνεχίζει τὴν ὑπόθεσιν, εἰς ὃ σημεῖον εἶχεν αὐτὴ διακοπῇ ἕνεκα τῆς ἀντικαταστάσεως τοῦ πρώτου διαιτητοῦ, καθίσταται δὲ ἐνήμερος αὐτῆς ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε προσαχθέντων στοιχείων. Μόνον δὲ ἐν ἀπολύτῳ ἀδυναμίᾳ αὐτοῦ κατὰ τὴν κρίσιν του νὰ πληροφορηθῇ περὶ τῆς ὑποθέσεως ἐπιτρέπεται ἡ ἐπανάληψις τῆς διαδικασίας ἢ μέρους αὐτῆς ἐνώπιον αὐτοῦ

Ἄρθρον 8.

Ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς τῶν ὁριστικῶς ἐκλεγέντων καὶ ἀποδεχθέντων διαιτητῶν, ὁρίζει ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου ἡμέραν καὶ ὥραν πρὸς συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως, ἣν πρὸ τριῶν τοὐλάχιστον ἡμερῶν γνωστοποιεῖ εἰς τοὺς διαιτητάς ἐπιδιαιτητήν, ἐφ' ὅσον ἔχῃ διορισθῇ τοιοῦτος, καὶ διαδίκους.

Οἱ διάδικοι παρίστανται αὐτοπροσώπως, τῆς δι' ἀντιπροσώπου ἐγγράφως διοριζομένου, παραστάσεώς των ἐπιτρεπομένης μόνον ἕνεκα ἀσθενείας ἢ ἄλλων λόγων κρινομένων ὡς σοβαρῶν ὑπὸ τῶν διαιτητῶν.

Μὴ ἐμφανισθέντων ἀμφοτέρων τῶν διαδίκων κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν δικάσιμον ἄνευ προηγουμένης παρ' ἀμφοτέρων δικαιολογήσεως κρινομένης ἐπαρκοῦς ὑπὸ τῶν διαιτητῶν, θεωρεῖται ἡ διαδικασία ὡς ματαιωθεῖσα.

Τὴν διεύθυνσιν τῆς συζητήσεως ἔχει ὁ Διαιτητὴς ὁ ἐκλεγόμενος εἴτε ὑπὸ τῶν διαφερομένων ἀπὸ κοινοῦ εἴτε ὑπὸ τῶν διαιτητῶν, εἴτε ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐπιμελητηρίου, ὅστις δίδει καὶ ἀφαιρεῖ τὸν λόγον εἰς τοὺς μάρτυρας, πραγματογνώμονας καὶ διαδίκους, ὑποχρεουμένους νὰ τηρῶσι κατὰ τὴν συζήτησιν εὐκοσμίαν καὶ ἡσυχίαν.

Ὁ τυχὸν παρεκτρεπόμενος ἐκ τῶν διαδίκων κατὰ τὴν συζήτησιν ἐνώπιον τῶν διαιτητῶν, δύναται νὰ ἀπομακρυνθῇ τῆς αἰθούσης τῶν συνεδριάσεων ἐντολῇ τοῦ διευθύνοντος τὴν συζήτησιν, ἐξακολουθοῦσαν καὶ ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ, θεωρουμένην δὲ ὡς διεξαχθεῖσαν κατ' ἀντιμωλίαν ἀμφοτέρων.

Οἱ διαιτηταὶ πρὶν ἢ ἐπιληφθῶσι τῆς ἐκδικάσεως τῆς ὑποθέσεως ἀποπειρῶνται νὰ συμβιβάσωσι τὰ διάδικα μέρη.

Περὶ τοῦ ἐπιτευχθέντος συμβιβασμοῦ συντάσσεται ἔκθεσις εἰς διπλοῦν ὑπογραφομένη ὑπὸ τῶν διαιτητῶν καὶ τῶν διαδίκων καὶ κηρύσσεται ἐκτελεστὴ συμφώνως τοῖς ἄρθροις 50 τοῦ Νόμου 184, καὶ 124 ἐπ. Πολ. Δικονομίας.

Ἄρθρον 9 .

Μὴ ἐπιτευχθέντος τοῦ συμβιβασμοῦ, οἱ διαιτηταὶ προσκαλοῦσι τοὺς διαδίκους εἰς ἐκλογὴν τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ ἐφ' ὅσον οὗτοι δὲν ἤθελον ἤδη ἔχει ἐκλεγῇ. Μὴ συμφωνούντων ἢ ἀπολειπομένου ἑνὸς τούτων ἄνευ προηγουμένης δικαιολογήσεως κρινομένης ἐπαρκοῦς ὑπὸ τῶν διαιτητῶν ὁπότε καὶ ὁρίζεται ἄλλη ἡμέρα, προβαίνουσιν οὗτοι εἰς τὴν ἐκλογήν.

Ἐὰν οὐδὲ οἱ διαιτηταὶ συμφωνήσωσι εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ ἐκλεκτέου ἐπιδιαιτητοῦ, ἀναφέρουσι τοῦτο ἐγγράφως εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἐπιμελητηρίου, ὅστις ἐντὸς 48 ὡρῶν διορίζει τοιοῦτον. Μεθ' ὃ ὁρίζει νέαν ἡμέραν πρὸς συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως, ἥτις καὶ ἀνακοινοῦται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐπιμελητηρίου εἰς τὸν ἐπιδιαιτητὴν κατόπιν νέας προσκλήσεως τῶν μερῶν.

Ἄρθρον 10.

Κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν συμφώνως τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἡμέραν προβαίνει ἡ συζήτησις τῆς ὑποθέσεως. Οἱ διάδικοι ἀναπτύσσουσι προφορικῶς τοὺς ἰσχυρισμούς των, ὑποβάλλοντες καὶ τὰ τυχὸν μὴ ὑποβεβλημένα πρότερον ὑπομνήματά των.

Ἄρθρον 11.

Ἀπολειπομένου τινὸς τῶν διαδίκων ἄνευ προηγουμένης δικαιολογίας κρινομένης ἐπαρκοῦς ὑπὸ τῶν διαιτητῶν, ἡ ὑπόθεσις συζητεῖται καὶ ἐρήμην τούτου.

Οἱ διαιτηταὶ προσπαθοῦσι ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει νὰ συλλέξωσι καὶ οἱκόθεν πᾶν στοιχεῖον, τεῖνον πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ἀληθείας, ἐπιβάλλοντες ἐν ἀνάγκῃ καὶ οἱανδήποτε κρίνουσιν ἀπόδειξιν, μὴ θεωρουμένης τῆς αἰτήσεως τοῦ παρισταμένου ἐκ τῶν μερῶν συνεπείᾳ τῆς ἀπουσίας τοῦ ἑτέρου ὡς ὁμολογημένης.

Ἄρθρον 12.

Ὁ Γραμματεὺς κρατεῖ τὰ πρακτικὰ τῆς συνεδριάσεως τῶν διαιτητῶν, ἐν οἷς ἀναγράφει τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν τῆς συνεδριάσεως, τὰ ὀνόματα τῶν διαιτητῶν, καὶ ἐπιδιαιτητοῦ, τῶν ἐμφανισθέντων διαδίκων ἢ ἀντιπροσώπων των ἢ τὴν παρατήρησιν ὅτι δὲν ἐνεφανίσθησαν, περίληψιν διαλαμβάνουσαν τὰ οὐσιώδη τῆς συζητήσεως, καθὼς καὶ τοὺς ἰσχυρισμοὺς τῶν διαδίκων ἢ ἀντιπροσώπων των καὶ σύντομον μνείαν παντὸς οὐσιώδους συμβάντος ἐν τῇ συνεδριάσει. Τὸ πρακτικὸν τοῦτο ὑπογράφεται παρὰ τῶν διαιτητῶν.

Ἄρθρον 13.

Τὰ θέματα καὶ μέσα τῆς ἀποδείξεως ὁρίζουσιν οἱ διαιτηταὶ κατ' ἰδίαν κρίσιν, μὴ ὑποβαλλόμενοι εἰς οὐδένα περιορισμόν, δυνάμενοι νὰ ἐξετάσωσιν καὶ μάρτυρας, οὓς ἐγκρίνουσι καίτοι μὴ προταθέντας ὑπὸ τῶν διαδίκων.

Οἱ μάρτυρες προσάγουσι ὑπὸ τῶν διαδίκων ἢ προσκαλοῦνται ὑπὸ τῶν διαιτητῶν κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 5 τοῦ παρόντος ὁρισθέντα πρὸς ἐξέτασιν καθ' ἡμέραν καὶ ὥραν ὁριζομένην ὑπὸ τῶν διαιτητῶν καὶ ἀνακοινουμένην εἰς πάντας τοὺς διαδίκους.

Οἱ διαιτηταὶ δύνανται, μὴ συμφωνούντων τῶν διαδίκων ὡς πρὸς τὰ πρόσωπα ἢ τὸν ἀριθμὸν τῶν πραγματογνωμόνων, νὰ ὁρίσωσι οἱκόθεν τοιαῦτα, ὁρίζουσι κατ' οἰκείαν κρίσιν καὶ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν, δυνάμενοι νὰ διορίσωσι καὶ ἕνα μόνον.

Ἄρθρον 14

Οἱ διαιτηταὶ δύνανται εἴτε συνεπείᾳ αἰτήσεως τῶν διαδίκων νὰ διατάξωσι, ἐὰν ἐγκρίνωσι, τὴν προηγουμένην ὅρκισιν τῶν πραγματογνωμόνων ἢ μαρτύρων.

Ἄρθρον 15.

Περὶ τῆς ἐξετάσεως τῶν μαρτύρων, πραγματογνωμόνων, τῆς διεξαχθείσης αὐτοψίας, συντάσσεται ἰδιαίτερα ἑκάστοτε ἔκθεσις ἀναγράφουσα τὴν ἡμέραν, τὴν ὥραν καὶ τὸν τόπον τῆς πράξεως, τὰ ὀνόματα τῶν παραστάντων καὶ τὸ ἀντικείμενον ὃ ἀφορᾷ.

Ἡ ἔκθεσις αὕτη ὑπογράφεται παρὰ τῶν λαβόντων μέρος εἰς ταύτην προσώπων, γινομένης μνείας τοῦ λόγου, δι' ὃν τις τῶν μετασχόντων τῆς πράξεως ἠρνήθη νὰ ὑπογράψῃ.

Ἄρθρον 16.

Τὸν ἐπαγόμενον ἢ ἀντεπαγόμενον ὅρκον δύνανται νὰ ἐπιβάλωσι ἢ μὴ οἱ διαιτηταὶ κατὰ τὴν κρίσιν των, δυνάμενοι νὰ ἐπιβάλλωσι οἱκόθεν εἰς ἕνα τῶν διαδίκων ἢ ἀναπληρωτικὸν ἢ ἀπαλλακτικὸν ὅρκον.

Οἱ διάδικοι ὀφείλουσι νὰ δώσωσι τὸν ὅρκον ἐντὸς τῆς ὑπὸ τῶν διαιτητῶν ταχθείσης προθεσμίας.

Οἱ διαιτηταὶ ἢ ὁ Εἰρηνοδίκης ἢ Πρόξενος, ἐνώπιον τῶν ὁποίων πρόκειται νὰ δοθῇ ὁ ὅρκος δύνανται πρὸ τῆς ἐκπνεύσεως τῆς προθεσμίας νὰ παρατείνωσι ταύτην πρὸς δόσιν αὐτοῦ, ἐὰν συντρέχῃ περίπτωσις κατὰ τὴν κρίσιν των. Οἱ δὲ διαιτηταὶ δύνανται καὶ μετὰ τὴν ἐκπνευσιν τῆς πρὸς δόσιν τοῦ ὅρκου προθεσμίας νὰ τάξωσι καὶ νέαν τοιαύτην ἐν ᾗ περιπτώσει πείθονται κατὰ τὴν κρίσιν των, ὅτι συνέτρεχε περίπτωσις ἀνυπερβλήτου κωλύματος πρὸς ἐμπρόθεσμον δόσιν τοῦ ὅρκου.

Ἡ μὴ δόσις τοῦ ἐπιβληθέντος ὅρκου δὲν ἀποτελεῖ πάντοτε ὁμολογίαν ὑποχρεωτικὴν διὰ τοὺς διαιτητάς.

Ἄρθρον 17.

Ὁ ὅρκος δίδεται αὐτοπροσώπως ὑπὸ τῶν διαδίκων προκειμένου δὲ περὶ Ἑταιρειῶν ἢ ἄλλων νομικῶν προσώπων ὑπὸ τοῦ νομίμως ἐκπροσωποῦντος αὐτὰ ἐνώπιον τῶν διαιτητῶν, τοῦ Εἰρηνοδικείου, ἐκεῖ δημοσίᾳ συνεδριάζοντος, ἢ Προξένου τῆς κατοικίας ἢ διαμονῆς τοῦ ὁρκιστέου διαδίκου, μάρτυρος ἢ πραγματογνώμονος. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ ὅρκισις θέλει γίνῃ ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου ἢ Προξένου οἱ διαιτηταὶ ὑποβάλλουσιν εἰς τὸν Πρόξενον τοῦ Ἐπιμελητηρίου ἔγγραφον περιέχον, προκειμένου μὲν περὶ ὅρκου διαδίκου τὸ ὄνομα καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ὁρίσαντος, τὴν ταχθεῖσαν πρὸς δόσιν ἡμέραν καὶ ὥραν, ὡς καὶ τὸ θέμα τοῦ ὅρκου συγκεκριμένως διατυπωμένου. Προκειμένου δὲ περὶ ὅρκου μαρτύρων καὶ πραγματογνωμόνων, καθορίζεται ἐν τῷ ἐγγράφῳ τῶν διαιτητῶν ἡ ὑπόθεσις καὶ τὸ ἀντικείμενον ἐφ' οὗ θὰ ἐξετασθῶσιν οὗτοι.

Ἀντίγραφον τοῦ ἐγγράφου τούτου τῶν διαιτητῶν ἀποστέλλει ἀμελητὶ ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου δι' ἐγγράφου του πρὸς τε τοὺς διαδίκους, πραγματογνώμονας καὶ τοὺς τυχὸν ἄνευ προτάσεως τῶν διαδίκων προσκληθέντας μάρτυρας καὶ πρὸς τὸν Εἰρηνοδίκην ἢ Πρόξενον, παρακαλῶν τούτους ὅπως δεχθῶσιν τὸν ὅρκον τῶν διαδίκων, μαρτύρων ἢ Πραγματογνωμόνων.

Κατὰ τὴν δόσιν τοῦ ὅρκου δύναται νὰ παρίσταται, μὴ ἀπαιτουμένης προσκλήσεώς του πρὸς τοῦτο, καὶ ὁ ἀντίδικος τοῦ ὁμόσαντος. Ἀντιρρήσεις κατὰ τῆς ὁρκοδοσίας ἐπιτρέπονται μόνον ἐνώπιον τῶν διαιτητῶν οὐχὶ δὲ καὶ τοῦ Εἰρηνοδικείου ἢ Προξένου.

Περὶ τῆς ὁρκοδοσίας τῶν μαρτύρων, πραγματογνωμόνων ἢ διαδίκων συντάσσεται πρᾶξις τῶν διαιτητῶν τοῦ Εἰρηνοδίκου ἢ Προξένου. Ὅταν ἡ ὁρκοδοσία γίνεται ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου ἢ Προξένου ἡ πρᾶξις ἀποστέλλεται εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἐπιμελητηρίου ἐντὸς 48 τὸ βραδύτερον ὡρῶν ἀπὸ τῆς ὁρκοδοσίας, ὅστις διαβιβάζει ταύτην ἀμελητεὶ πρὸς τοὺς διαιτητάς.

Ἄρθρον 18.

Ἀπολειπομένων τῆς ὁρκοδοσίας μαρτύρων ἢ πραγματογνωμόνων κρίνουσιν οἱ διαιτηταὶ ἂν πρέπει νὰ διορισθῶσιν ἄλλοι πραγματογνώμονες ἢ ἐὰν πρέπει νὰ δεχθῶσιν πρὸς ἐξέτασιν ἀνωμοτὶ τοὺς μάρτυρας, τοὺς κωλυθέντας ὁπωσδήποτε νὰ ὀμόσωσιν, ἢ ἂν πρέπει νὰ ζητήσωσι καὶ πάλιν τὴν ὅρκισίν των.

Ἄρθρον 19

Ἡ ὅρκισις τοῦ διαδίκου, μάρτυρος ἢ πραγματογνώμονος κατοικούντων εἰς μέρη ἔνθα λειτουργοῦσι Ἑλληνικὰ Προξενικὰ Δικαστήρια, ἐνεργεῖται παρὰ τούτων, ἀπευθυνομένου τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐπιμελητηρίου εἰς ταῦτα καὶ οὐχὶ εἰς τοὺς Προξένους.

Ἀποφασισθείσης τῆς ὁρκίσεως ἀλλοδαποῦ κατοικοῦντος ἢ διαμένοντος εἰς μέρος ἔνθα δὲν ὑπάρχει Ἑλληνικὴ Προξενικὴ Ἀρχή, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου διαβιβάζει εἰς τὸν Πρόεδρον Πρωτοδικῶν Βόλου τὴν πρὸς ὅρκισιν πρόσκλησιν τῶν διαιτητῶν μὲ τὴν παράκλησιν ὅπως διαβιβάσῃ ταύτην διὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, εἰς τὸ ὑποδειχθησόμενον αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Ἐπιμελητηρίου ὡς ἁρμόδιον Δικαστήριον τῆς διαμονῆς τοῦ ὁρκιστέου διαδίκου, μάρτυρος ἢ πραγματογνώμονος μὲ τὴν παράκλησιν ὅπως δεχθῇ τούτους πρὸς ὅρκισιν.

Ἐν ᾗ περιπτώσει τὸ ἁρμόδιον ἀλλοδαπὸν Δικαστήριον δὲν κωλύεται ἐκ τῶν Νόμων τοῦ τόπου νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν παράκλησιν ταύτην καὶ ἄνευ μεσολαβήσεως Ἑλληνικοῦ Δικαστηρίου ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου δύναται νὰ ἀποταθῇ εἰς

τὸ Δικαστήριον τοῦτο εἴτε ἀμέσως, εἴτε διὰ τοῦ Ἕλληνος Προξένου.

Ἄρθρον 20.

Οἱ μάρτυρες ἐξετάζονται ἐνώπιον τῶν διαιτητῶν, ἐκτὸς ἐὰν κατοικῶσιν ἢ διαμένωσιν ἐκτὸς τῆς ἕδρας τοῦ Ἐπιμελητηρίου, ὅτε οἱ διαιτηταὶ δύνανται νὰ ἀναθέσωσιν τὴν ἐξέτασιν αὐτῶν ἐν μὲν τῇ ἡμεδαπῇ εἰς τὸν Εἰρηνοδίκην τοῦ τόπου τῆς κατοικίας ἢ διαμονῆς των, ἐν δὲ τῇ ἀλλοδαπῇ εἰς τὸν Πρόξενον ἢ Προξενικὸν Δικαστήριον.

Τὰ αὐτὰ ἐφαρμόζονται προκειμένου καὶ περὶ τῆς καταθέσεως τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐκτὸς τῆς ἕδρας τοῦ Ἐπιμελητηρίου διεξαχθείσης πραγματογνωμοσύνης.

Ἄρθρον 21.

Περατωθείσης τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω διαδικασίας καὶ προσαχθέντων πάντων τῶν κατὰ τὴν κρίσιν τῶν διαιτητῶν ἀναγκαίων στοιχείων ὅπως κρίνωσιν ὁριστικῶς ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως συνέρχονται οὗτοι πρὸς διάσκεψιν, μὴ παρισταμένων τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ καὶ τοῦ Γραμματέως. Ὁ νεώτερος ἐκ τῶν διαιτητῶν κρατεῖ σημείωμα τῶν αἰτιολογιῶν καὶ διατακτικοῦ τῆς ἀποφάσεως, ὅπερ παραδίδεται εἰς τὸν Γραμματέα πρὸς σύνταξιν τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως.

Προκυπτούσης διαφωνίας μεταξὺ τῶν διαιτητῶν κατὰ τὸ στάδιον τῆς διαδικασίας ἐπὶ παρεμπίπτοντος ζητήματος, καλεῖται ὁ ἐπιδιαιτητὴς διὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐπιμελητηρίου πρὸς ἐπίλυσιν τῆς διαφωνίας ταύτης.

Διαφωνούντων δὲ τῶν διαιτητῶν ὡς πρὸς τὴν ἐκδοτέαν ὁριστικὴν ἀπόφασιν προσκαλεῖται ὁ Γραμματεὺς καὶ συντάσσει ἔκθεσιν περὶ τῆς διαφωνίας ἄνευ μνείας τῆς γνώμης ἑκάστου τούτων.

Ἡ ἔκθεσις ὑπογραφομμένη ὑπὸ τῶν διαιτητῶν ὑποβάλλεται ἀμελητητὶ εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἐπιμελητηρίου, ὅστις ἐντὸς 48 ὡρῶν καλεῖ τοὺς διαιτητὰς καὶ τὸν ἐπιδιαιτητὴν εἰς νέαν διάσκεψιν.

Ἀπόφασις τῶν διαιτητῶν θεωρεῖται ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ κατὰ σχετικὴν ἢ ἀπόλυτον πλειον ψηφίαν ληφθεῖσα μεταξὺ τούτων καὶ τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ.

Καταμεριζομένων τυχὸν τῶν ψήφων εἰς δύο ἀντιθέτους ἰσοψήφους μερίδας, ἐπικρατεῖ ἡ ἀπόφασις τῆς μερίδος εἰς ἣν προσετέθη ὁ ἐπιδιαιτήτης. Προκυπτούσης δὲ καὶ ἐκ νέου ἰσοψηφίας, ἐπικρατεῖ ἡ ἀπόφασις τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ.

Ἄρθρον 22.

Ἡ ἀπόφασις τῶν διαιτητῶν συντάσσεται ἐπὶ ἀναλόγου χαρτοσήμου ἐγγράφως κατὰ τὸν τύπον τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων, περιέχει δὲ ἀπαραιτήτως: 1) τὰ ὀνόματα τῶν διαιτητῶν καὶ ἐπιδιαιτητοῦ, τῶν λαβόντων μέρος εἰς τὴν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως καὶ ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως (γενομένης μνείας ἂν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς συζητήσεως τῆς ὑποθέσεως ἐγένετο ἀναπλήρωσις τοῦ ὁριστικοῦ διαιτητοῦ), 2) τὰ ὀνόματα τῶν διαδίκων ἢ τῶν πληρεξουσίων μὲ τὴν παρατήρισιν ἂν οὗτοι ἐνεφανίσθησαν ἢ ὄχι, 3) σημείωσιν τῆς ὑπὸ δίκην ὑποθέσεως, ἤτοι ἔκθεσιν περιληπτικὴν καὶ κατὰ διηγηματικὸν τρόπον συντεταγμένην, 4) τὸ αἰτιολογικὸν (ἐφ' ὅσον δὲν συνεφωνήθη ὑπὸ τῶν μερῶν ἡ ἔκδοσις ἀναιτιολογήτου ἀποφάσεως), 5) τὸ διατακτικὸν περιέχον τὴν ἀπόφασιν τῶν διαιτητῶν, δι' ἧς γίνεται δεκτὴ ἢ ἀπορρίπτεται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἡ αἴτησις ἢ ἀνταγωγή, (ἐσόκις ἐπετράπη ἡ συνεκδίκασίς της).

Ἄρθρον 23.

Ἡ ἀπόφασις τῶν διαιτητῶν θεωρεῖται ὡς ἐκδεδεμένη καὶ διὰ τοῦτο ἀμετάκλητος ἅμα ὑπογραφῇ παρὰ τούτων τὸ περὶ ταύτης ἔγγραφον εἰς διπλοῦν κατὰ τὸ ἄρθρον 51 τοῦ Νόμου ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἀπὸ 2 Νοεμβρίου 1923 Ν.Δ. μὴ ἀπαιτουμένης τῆς ἐνώπιον τῶν διαδίκων ἀναγνώσεως αὐτῆς.

Ἡ ἀπόφασις καὶ σχετικὰ πρὸς ταύτην ἔγγραφα φυλάσσονται ἐν τῷ Ἀρχείῳ τοῦ Ἐπιμελητηρίου, ἐκτὸς ἐκείνων ἅτινα ἐθεωρήθησαν ὑπὸ τοῦ Προέδρου ὡς ἀποδοτέα καθ' ὃ ἀπαραίτητα εἰς τοὺς προσαγαγόντας ταῦτα διαδίκους.

Παρὰ τοῦ Ἐπιμελητηρίου ἐκδίδονται ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν ἐνδιαφερομένων ἐπίσημα ἀντίγραφα τῶν κατὰ τὴν δίκην συνταχθεισῶν ἐκθέσεων καὶ πρακτικῶν καὶ τῶν εἰς τοὺς διαιτητὰς τυχὸν ὑποβληθέντων ὑπὸ τῶν διαδίκων ὑπομνημάτων. Τὴν ἀκρίβειαν τῶν ἀντιγράφων τούτων βεβαιοῖ ὁ Πρόεδρος ἢ πᾶν ἄλλο ἁρμόδιον πρὸς τοῦτο πρόσωπον τοῦ Ἐπιμελητηρίου κατὰ τὸν Νόμον περὶ Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων.

Ἄρθρον 24.

Ὁ ὑποβαλὼν τὴν αἴτησιν περὶ διαιτησίας κατὰ τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου 40 παράγραφοι 2, 3 καὶ 4 τοῦ Νόμου 184 ἢ ἀμφότεροι οἱ αἰτοῦντες εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 40, προκαταβάλλουσιν εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου ἔναντι ἀποδείξεως τούτου, τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 18 παραγρ. 4 τοῦ Νόμου 1863 προβλεπόμενα δικαιώματα διεξαγωγῆς τῆς διαιτησίας ὁριζόμενα εἰς 3 ο)ο ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τῆς αἰτήσεως ἐφ' ὅσον ἡ ἀξία τούτου δὲν ὑπερβαίνῃ τὸ ποσὸν τῶν 20.000 εἰς 2 ο)ο ἀπὸ 20.000—50.000 δραχ. εἰς 1 1)2 ο)ο ἀπὸ 50.000—100.000 καὶ 1 ο)ο ἀπὸ 100.000 καὶ ἄνω μέχρι ἀνωτάτου ὁρίου δραχ. 5.000, Κατώτατον ποσὸν δικαιωμάτων ἀνεξαρτήτως τοῦ ἀντικειμένου τῆς αἰτήσεως ὁρίζονται δρ. 100.

Ἔξοδα γινόμενα ὑπὸ τοῦ Ἐπιμελητηρίου (λ.χ. τηλεγραφικά, ἀμοιβὴ πραγματογνωμόνων κλπ.) καταβάλλονται ἰδιαιτέρως παρὰ τοῦ καταδικασθέντος εἰς ταῦτα διαδίκου.

Ἐπὶ ὑποθέσεων, ἡ ἀξία ἀντικειμένου τῶν ὁποίων εἶναι δύσκολον νὰ προσδιορισθῇ, κατὰ τὴν ὑποβολὴν τῆς αἰτήσεως προκαταβάλλονται εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ἐπιμελητηρίου δραχ. 50. Οἱ διαιτηταὶ εὐθὺς ὡς ἐπιληφθῶσιν τῆς ἐξετάσεως πρὸ ἔτι πάσης ἐκδόσεως ἀποφάσεως ἢ ὑπογραφῆς τῆς ἐκθέσεως τοῦ συμβιβασμοῦ προσδιορίζουσι τὴν ἀξίαν τοῦ ἀντικειμένου τῆς αἰτήσεως, ἐφ' οὗ καταβάλλονται τὰ δικαιώματα κατὰ τὰ ἀνωτέρω.

Ματαιουμένης τῆς διαιτησίας πρατάσει συνελεύσεως τῶν διαιτητῶν ἐπιστρέφεται εἰς τοὺς καταβάλλοντας τὸ ἥμισυ τῶν παρ' αὐτῶν καταβληθέντων τῷ Ταμείῳ τοῦ Ἐπιμελητηρίου δικαιωμάτων μείον τῶν τυχὸν ὑπ' αὐτοῦ γενομένων ἐξόδων.

Διὰ τῆς ἀποφάσεως τῶν διαιτητῶν ὁρίζεται ἂν ὁ εἷς ἢ ἀμφότεροι οἱ διάδικοι θὰ ἐπιβαρυνθῶσι μὲ τὰ ἔξοδα τῆς διαιτησίας ὡς τοιούτων θεωρουμένων τῶν καταβληθέντων δικαιωμάτων τοῦ Ἐπιμελητηρίου καὶ παντὸς ἄλλου ἐξόδου (τηλεγραφικῶν, ἀμοιβῆς πραγματογνωμόνων οὐχὶ ὅμως καὶ δικηγορικῆς ἀμοιβῆς, καταβαλλομένης παρ' ἑκάστου τῶν διαδίκων δι' ἑαυτόν).

Ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ Ἐπιμελητηρίου εἰσπραχθέντων παρὰ τῶν διαδίκων καθαρῶν δικαιωμάτων διατίθεται ποσὸν μὴ ὑπερβαῖνον πάντως τὸ ἥμισυ τῶν εἰσπραχθέντων δικαιωμάτων πρὸς ἀμοιβὴν τῶν διαιτητῶν καὶ τοῦ Γραμματέως ἰσοπόσως.

Ἄρθρον 25.

Ὁ ἀνωτέρω κανονισμὸς διαιτησίας ἐνεκρίθη ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Βόλου κατὰ τὴν συνεδρίαν αὐτοῦ τῆς 30 Αὐγούστου 1929.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Νοεμβρίου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργὸς
Π. Βουρλούμης

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου